

Fremsat i *Folketinget* $2\frac{2}{6}$ (F. Sp. 487). 1. Beh. $2\frac{7}{6}$ (F. Sp. 537). Partiernes Ordførere: Bording, Henning Hasle, Laurits Pedersen og Bertel Dahlgaard. 2. Beh. $2\frac{8}{6}$ (F. Sp. 576). 3. Beh. $2\frac{8}{6}$ (F. Sp. 615). *Oversendt til Lands-tinget*. 1. Beh. $2\frac{8}{6}$ (L. Sp. 309). Partiernes Ordførere: A. P. Hansen, Bækgaard, P. A. Poulsen (Stenderup) og Oluf Johansen. 2. Beh. $2\frac{8}{6}$ (L. Sp. 315). 3. Beh. $2\frac{8}{6}$ (L. Sp. 316). *Loven stadfæstet 29. Juni 1945.* (Lov-Tid. Nr. 308).

Ved Lov Nr. 339 af 8. Juli 1943 angaaende Erhvervelse af fast Ejendom (Aarvog 1942—43, Side 268) blev der indført en Række Begrænsninger i Adgangen til at faa tinglyst Skøde paa fast Ejendom. Loven var begrundet med de da herskende, af Krigen foranledigede ekstraordinære økonomiske Forhold og blev ved Lovanordning Nr. 207 af 21. Juni 1944 forlænget saaledes, at den først skulde udløbe i Tiden efter 1. Juli 1945. Den forlænges herved yderligere for et Aar med enkelte Ændringer, af hvilke de væsentligste skal omtales i det følgende.

Affattelsen af § 1, Pkt. 1, har rejst Tvivl om, hvorvidt Tilladelse er fornøden til selve Købet af Ejendommen eller kun til, at Skøde kan blive tinglyst. Det fastslaaes nu, at *Tilladelse kun er fornøden til Tinglysning*.

I Lovens § 1, Stk. 1, Litra 3, kræves det, for at en Landbrugsejendom kan købes uden Tilladelse, at den skal være *forsynet med Inventar, Besætning og Avl* i det Omfang, som er nødvendigt for paa forsvarlig Maade at opretholde den for Ejendommen normale Driftsform, og at disse Effekter omfattes af Købet, det vil sige sammen med Ejendommen overgaar fra Sælger til Køber. I Praksis er der imidlertid blevet godkendt et Tilfælde, hvor Køberen samtidig med Købet indsatte en ham tilhørende Besætning. Da Godkendelse af saadanne Tilfælde vil modvirke Lovens Formaal med Hensyn til at forhindre Afklædning af Landbrugsejendomme, har man for yderligere at tydeliggøre Lovens Hensigt i Teksten indføjjet Ordene: »Sælgeren tilhørende« foran »Inventar, Besætning og Avl«.

I Praksis er det endvidere forekommet, at en Ikke-Landmand, der forgæves søgte at faa tinglyst Skøde paa en Landbrugsejendom, er *blevet siddende med et utinglyst*